

[H. P. Jensen.]
være praktisk at vælge 2 Repræsentanter. Det var i og for sig ikke for at faa 2 Mand derind, men det var, for at der altid kunde gives Lejlighed til, at de store Partier blev repræsenteret i Kirkebestyrelsen.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stevns) talte nu om, at den pædagogiske og den kirkelige Side skulde være repræsenteret i Skolekommissionen. At den pædagogiske Side skal være repræsenteret, er naturligt, men for Undervisningens Skyld kan jeg ikke se, der er noget som helst berettiget i at kræve, at den kirkelige Side skal være repræsenteret. Man kan meget godt blive undervist, uden at der behøver at være en Repræsentation fra kirkelig Side.

Det ærede 15de tingvalgte Medlem (Tvede) omtalte i Fredags Forslaget om, at Næstformanden ligesom ogsaa anden Næstformand i Formandens Forfald har Sæde som Formand for Magistraten, og mente, at dette Sæde burde indtages af det ældste Medlem i Magistraten. Jeg tror, at der her er noget, som kan komme til at kollidere, saa et saadant Forslag neppe kan blive gældende Lov. Jeg vil i hvert Fald anbefale, at man ser lidt nærmere paa dette Forhold, idet man jo paa den Maade vilde kunne faa mange Formænd. Magistraten maa i Formandens Forfald ledes af den, der repræsenterer Formanden; det synes jeg ikke, der kan være Tvivl om, og man maa da se bort fra, om det er et Medlem, der sidder i eller udenfor Magistraten. I de fleste Tilfælde vil man jo vælge Næstformanden ogsaa til Medlem af Magistraten.

I Anledning af de Bemærkninger, den højtærede Minister knyttede til mine Udtalelser om Raadmandssuppleanterne, skal jeg gøre opmærksom paa, at jeg ikke gik ud fra et tænkt Tilfælde, men at jeg netop i Praksis kender et saadant Tilfælde. Det kan derfor meget godt tænkes, at vedkommende enkelte Medlem paa Grund af visse Ydelser og Bistand har faaet Tilsagn om en saadan Stilling indenfor Kommunalbestyrelsen, at han er naaet til at blive Magistratsmedlem, fordi han har indvilget i at give sin Stemme til en eller anden. Han har altsaa ikke nogen, der kan blive Suppleant for ham, og som Følge deraf maa der, som jeg sagde, træffes Underhaandsaftaler, og disse Underhaandsaftaler maa ganske naturligt fortsættes, selv om man faar en saadan Paragraf ind om Suppleanterne.

Den højtærede Minister mente, at jeg

skulde have sagt, at Venstre har forandret Mening vedrørende Præsterne, og tilføjede, at Ønsket om, at Sognepræsten skulde være Medlem af Skolekommissionen, er opretholdt af Undervisningsministeriet. I den Anledning vil jeg gerne bemærke, at jeg vist ikke har talt om, at Venstre har forandret Mening. Jeg sagde, at hvis jeg ikke huskede fejl, var det et Krav, som Venstre selv har haft paa sit Program for Aar tilbage.

Hvad Hjælpekasseudvalget angaar, mener jeg — og det mener mange Kommunal-mænd —, at Hjælpekassen bør ledes af et Udvalg, der er valgt af Byraadet. At det ikke er kommet ind i Lovforslaget, og at Grunden dertil er den, at der i Folketinget ligger et Hjælpekasselovforslag, er jo en Sag for sig. Ministeren syntes at være helt glad ved Tanken om, at dette Lovforslag endogsaa skulde blive oversendt til Lands-tinget. Jeg vil da være meget ked af, om det skulde komme herover, og endnu mere ked af, om det skulde naa saa vidt, at det blev vedtaget i dette høje Ting.

Med Hensyn til § 23 siger Ministeren, at Bestemmelserne om Tilsynet bør tydeliggøres, idet mangfoldige Kommunalbestyrelser har overskredet de Grænser, som Kommunalloven nu fastsætter. Hertil vil jeg sige, at der ogsaa i mangfoldige Tilfælde laves noget, som er, jeg havde nær sagt, Kineseri. En Kommune har et Jordareal, der omfatter 6—7 Byggegrunde. Den indsender en Plan over Vejanlæg og Grundenes Størrelse tillige med Tegninger og Beskrivelse af, hvad man har givet for Grunden, og hvad man forlanger for Parcellerne, hvad Vejene har kostet o. s. v., til Ministeriet og spørger, om den maa sælge en af disse Grunde, som er nærmere betegnet, og samtidig spørger Byraadet, om det maa sælge videre af de andre Grunde, uden at man behøver at sende Sagen ind. Der kommer saa Svar tilbage, at Ministeren tillader, at Kommunen sælger den ene Grund, som der nu er Køber til, og at man i Almindelighed vil være sindet at give saadan Tilladelse for de andre Grunde, naar Sagen sendes ind i hvert enkelt Tilfælde. Det mener jeg er Omsvøb. Naar en Kommune har sat Penge i et Areal, og naar den viser, hvordan dette skal udstykkes, oplyser, hvad Prisen er o. s. v., og saa spørger, om den maa have Lov til at sælge under disse Forhold, synes jeg, i Betragtning af, at Pengene gaar ind i Kapitalformuen, at Ministeriet meget vel kunde give Tilladelse til noget saadant. At der er enkelte Kommu-